Köpek bakımı

İzmir'den Muharrem Okur: "Köpeğin şer'î durumu nedir? Köpek necis midir? Evde köpek beslemek câiz midir?"

Yüce Dînimizde "can ve yürek" taşıyan her canlıya şefkat, merhamet ve yardım teşvik edilmiş, acı ve eziyet vermek, dövmek, sebepsiz yere öldürmek de nehyedilmiştir. Hattâ, bir günahkâr kadının, sırf bir köpeği suladığı gerekçesiyle bağışlandığı ve Cennete konduğu Peygamber Efendimiz (asm) tarafından bildirilmiştir.1 Bu hâdiseye bağlı olarak Allah Resûlü'nün (asm): "Kendisinde hayat eseri olan her yaş ciğerde aynı sevap vardır" buyurması2, hangi cins olursa olsun, hayvanlara karşı müşfik olmanın ve sevecen davranmanın dînimizin mühim bir emri olduğunu kavramamıza yeter. Fakat bu demek değildir ki, hayvanlardan gelecek zarara karşı kendimizi korumayalım, hayvanların herşeyini alıp başımıza gözümüze taç yapalım! Hayvanların zararlarından kendimizi korumamız ve onları zararlı olabilecek ortamlardan uzaklaştırmamız da dînimizin emridir. İmâm-ı Âzam, boynuzlu bir öküz görünce yolunu değiştiriyor. Ve kendisine dönen şaşkın bakışlara: "Onun boynuzu varsa, benim de aklım var!" diyor.

Köpeğin eti yenmez. Köpeğin yediği kaptan da, salyasından da korunmalıdır. Peygamber Efendimiz (asm): "Köpek her hangi birinizin kabının içindekini yalarsa, onu döksün. Sonra o kabı yedi defa yıkasın"3 buyurmuştur. Köpeği eve almak da, aynı derecede câiz değildir.

Diğer hayvanlara oranla köpeğin % 92.5 daha fazla kuduz riski taşıdığını, ayrıca evlerde alıkonulduğunda dehşetli bir hastalık olan "ekinokok=kist idatik" aşılayıcılığı vasfı taşıdığını bugünün modern tıbbından öğrendikten sonra, Allah Resûlünün (asm) bin dört yüz yıl önce köpeklere özgü neden bir tedbir getirdiğini daha iyi anlamak mümkün olabiliyor.

Ne var ki köpekler, çabuk evcilleşmesi, çabuk eğitilebilir olması, özel kabiliyetler geliştirebilmesi, sahibine aşırı bağlılığı, sıcakkanlılığı, bağlı bulunduğu evi koruyuculuğu ve sâir farklı meziyetleri nedeniyle geçmişten günümüze insanların ilgisini hep kendisine çekmiş ve hattâ insanları kendisine bağlamayı başarabilmiştir.

Köpeklerin keşfedilen muhtelif kabiliyetlerinden faydalanmakta bir sakınca yoktur. Nitekim Peygamber Efendimiz (asm), koyun, ziraat veya av köpeği olarak köpeklerden faydalanmaya izin vermiştir.4 Fakat Allah Resûlü (asm) faydalanma amacı olmaksızın köpek barındırmayı, bilhassa köpeklerin evlerin içine alınmasını yasaklamıştır.5

Hazret-i Âişe (ra) bildirmiştir: Cebrâil (as) geleceği bir saat hakkında Resûlullah (asm) ile sözleşti. Nihâyet sözleştikleri saat geldi, fakat Cebrâil (as) gelmedi. Resûlullah (asm) elindeki asâsı ile beklemekte idi. Elindeki asâyı attı ve: "Allah sözünden dönmez, resûlleri de dönmez" buyurdu. Sonra arkasını döndü ve serîrin altında bir köpek yavrusu gördü. Bunun üzerine: "Yâ Âişe! Bu köpek buraya ne zaman girdi?" buyurdu. Âişe (ra): "Allah'a yemin ederim ki, bilmiyorum" dedi. Resûlullah (asm) köpeğin çıkarılmasını emretti. Köpek çıkarıldı.
Hemen ardından Cebrâil (as) giriverdi. Resûlullah (asm) Cebrâil'e (as):
"Bana geleceğin saati söz vermiştin. Ben de oturup bekledim. Fakat gelmedin!" buyurdu. Cebrâil (as):
"Beni söz verdiğim saatte gelmekten alıkoyan, senin evinde bulunan köpekti. Biz melekler, içinde köpek ve sûret bulunan bir eve girmeyiz" dedi.6

Şu halde anlaşılıyor ki, köpeğin kabiliyetlerinden istifâde etmek câiz olsa da; köpeği eve almak, köpek için israf ölçüsünde lüks harcamalarda bulunmak, yediği kaptan yemek, salyasından ve saçması muhtemel hastalıklardan korunmayı ihmal etmek câiz değildir.

Dipnot:
(1) Buhârî, Bed'ü'l-Halk, 1366;
(2) Buhârî, Şirb, 1066;
(3) Buhârî, Hars, 1047;
(4) Buhârî, Hars, 1046;
(5) Müslim, Libas, 81; (6) Müslim, Tahâre, 89;